

שנה טובה ומאושרת. תל אביב תרצ"ד (ספטמבר-1933)

בלומה ואחיה ברל (דב) וקס, כשנה לאחר עלייתם ארצה מקובל.

האח והאחות ברל ובלומה עולים ארצה במסגרת קבוצה של 17 קובלאים .

מתוך השבועון הקובלאי

"קול-קובל" ("קאוולער שטימע")

גיליון יום שישי, ט"ו אלול תרצ"ב – 16-9-32

[תרגום ב. גבירצמן:](#)

... הבה לפחות נשמח במעט נחת: 17 חלוצים נוסעים לארץ ישראל. זאת אומרת: 17 זוגות ידיים שהיו מונחות על המדף (הכוונה: מחוסרות עבודה), יזכו בתיקון. זה בלבד כבר מספיק. שכן מגיפת הבטלות כאן בגלות טורפת את השארית האחרונה של האנרגיה של צעירינו ובימים אלה אין דרך אחרת. בפירוש אין! על מה, איפוא, עדיין חורקים בשיניהם השונאים מימין ומשמאל נוכח פעילותנו הציונית? אולי הם יכולים להראות דרך הגיונית יותר, מטרה בטוחה יותר מאשר "פאלעסטינע"?! וככל שהמצב כאן יעשה גרוע יותר, תתגבר היאחזותנו שם.

משום כך, כל חלוץ שנוסע מכאן (לארץ ישראל) הוא לנו הצלחה, אירוע. ועל אחת כמה וכמה – (כשנסועות) קבוצות שלמות. (ברכת) היו בריאים לבבית לכל החברים הנוסעים!

ב. יקירי (פסבדונים של יעקב בוראק, עורך)

17 עולים לארץ ישראל

בשבת בערב התקיים במועדון המקושט יפה של החלוץ הצעיר, נשף פרידה חגיגי, לקראת נסיעתם של 17 חלוצים מקומיים לארץ ישראל. האולם הגדול התמלא על גדותיו בקהל גדול של ציונים ותיקים וצעירים ציוניים.

ה' וועווריק פותח את הנשף ונשיא ועדת קרן קימת המקומית, ה' משה פעריל, נבחר כיושב ראש האירוע. הוא מקבל את המינורי בנאום היכרות משולהב. עולים צעירים שרים "אנו עולים ארצה". מורשה הקק"ל, ה' ישראל פרוזשאנסקי, נושא נאום ארוך, על הרגע החשוב של העלייה, ומציין שאנו הקובלאים זכינו זו פעם ראשונה בשמחה גדולה כזו של שיגור 17 חלוצים מקומיים בפעם אחת לבניית ארץ ישראל. כן מברכים נציג מרכז "תרבות", ה' געלמאן מוורשה, נשיא ההסתדרות הציונית ה' ל. פיש, איש קבוצת "על המשמר" ה' קאלאמאטש, איש "תרבות", ה' יצחק גיטעליס, איש הליגה למען א"י העובדת, ה' וויסברויט, ה' באריסלאווסקי מא"י, מערכת "קאוולער שטימע" ה' בוראק, ה' זפראן ונציגים רבים של אירגוני הנוער הציוניים.

לפני הקהל הגדול מוצגים 17 החלוצים-העולים כדלקמן: אסתר קאפיט, רבקה גאלדשמיד, חייקע פרייד, מרדכי ערליך, דוב גלייזער, לייביש עפשטיין, ברכה ארשטיין, יהודית גראבער, שרה היינער, לייביש קופערשטיין, בלומע וואקס, מלכה גארין, יצחק פינקעלשטיין, יצחק בורשטיין, בערל וואקס, דוד קליקא, יצחק פידעל. הציבור מקדם את פניהם בשירת "התקווה". בעיני חלק גדול מהקהל אפשר לראות את מבטי הקנאה המביעים רצון להיפגש עם חבריהם ומכריהם עד כמה שיותר מהר, בארץ הנכספת, ארץ ישראל.

ברוח מרוממת מבלה הקהל ליד השולחנות הערוכים. השמחה גדולה לאין שיעור. מרימים כוסיות ברכה ושרים בזה אחר זה שירי ארץ ישראל, בעוד קהל הצעירים תופסים ריקוד "הוירא" (הורה) עד אור הבוקר.

